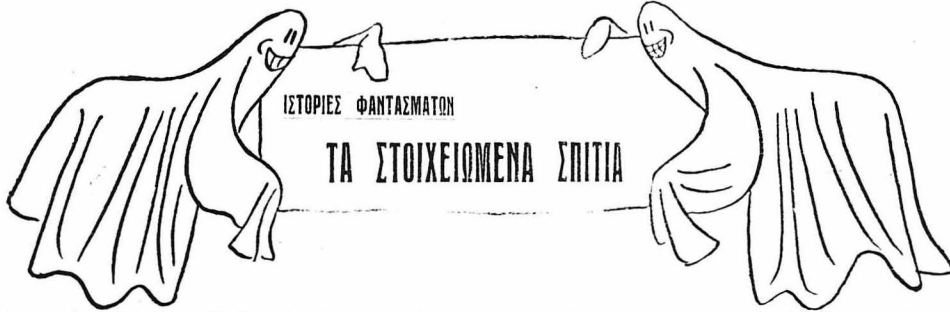

ΕΝΑ ἀπ' τὰ μυστήρια που, ἂν καὶ ἐπιχρονιάσασθολογήντηνεπιστήμη, παραμένουν ἐν τούτοις σσοτεινὰ ἀζομήεινε καὶ τομυστήριο τῶν στοιχειωμένων σπιτιῶν. Παρ' ὅλας τὶς προσπάθειες πού κατέβαλαν οἱ διάφοροι ψυχίατροι

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ

καθὼς καὶ οἱ διάφορες ἐταιρίες «φυσικῶν ἐρευνῶν» δὲν κατορθώσαν ἕως τώρα παρὰ νάτιστοιχοῦσαν τὴν ἔταξη τῶν στοιχειωμένων σπιτιῶν, χωρὶς καὶνὰ μπερδεύουν νὰ δώσουν μιά ἐξηγήρη τῶν φαινομένων πού παρατηρήθηκαν σ' αὐτά.

Τὸ περιεργό εἶνε, πὼς ὑπῆρξαν ἐποχές κατὰ τὶς ὁποῖες τὰ φαινόμενα αὐτὰ ἔλαβαν τὶς διαστάσεις πραγματικῆς... ἐπιδημίας! Μέσα σὲ ἓνα περιορισμένο χρονικὸ διάστημα, τὰ συμβεβημένα αὐτὰ πληθαίνουν καταληκτικὰ! Κάτι τέτοιο παρατηρήθηκε στὴ Γαλλία τὸ ἐκχιεπίεντε περίπου χρόνον—κατὰ τὸ 1896 με 1897.—Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτῆ, τὰ στοιχειωμένα σπιτία ξερρυτῶνον με καταληκτικὴν εἰρήφραν σὲ ὅλη τὴ Γαλλία. Εἶχε καντηήσει ἡ κἰθε ἐπαρχία νὰ ἐχη καὶ τὸ δικὸ της «στοιχειωμένο σπίτι»!

Ἀξίζει νὰ ῥίξουμε μιά ματιά στὰ μυστηριώδη αὐτὰ φαινόμενα πού τουλάχιστον μᾶς τὰ παρουσιάζει ἓνα ἐπιστημονικὸ χρονικὸ τῆς ἐποχῆς.

Ποῖν ἀρχίσομε ὁμοῦ, θὰ ἔπειτε νὰ δώσουμε μιά εἰκόνα τῆς «ψυχολογικῆς καταστάσεως» πού ἐκχυροτοῖε τότε στὴ Γαλλία. Ο ἄδορμος γιὰ τὶς «Μαθὲς Λειτουργίες» τῶν Σατανιστῶν δὲν εἶχε παύσει ἀκόμη, καὶ πολλοὶ πιστεύαν πραγματικὰ πὼς ὑπῆρξαν σαταριστὰ τοὺς πού ἐρχονταν μυστικά σὲ ἐκκωνονία με τὸ Σατανά. Σὲ μιά κοινότητα, ἐξ ἄλλου, στὸ Τιλῶν-σὺ-Σέιγ, οἱ περισσότεροὶ γίτικοὶ βλέπαν καθημερινῶς φαντάσματα... Πολλοὶ μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς—γυναῖκες κυρίως—κουβεντιάσαν καθημερινῶς με τὴν Παναγία καὶ τοὺς Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἐρημησίδες ἔσπευδαν νὰ μεταδώσουν σ' ὅλη τὴ γῶμα τὶς σπουδαῖες αὐτῆς συνομιλίες. Ἦταν φρεσκολοῖτον τὰ πνεύματα ὅλων νὰ εἶνε τρομερὰ ἐροθησιμένα. Οἱ μάγισσες, οἱ «ὑπνοβάτουδες», οἱ χαρτοκίτρος καὶ ὅλη ἡ χορεία τῶν ἐπαγγελματιῶν τοῦ φαντασματος αὐτοῦ, εἶρχον εὐχαιρὰ γὰ... ἀποτρέλλαν τὸν ἐνεπιπνέοντες πληθυσμούς... Μία τέτοια «ἀντικε» μάλιστα, ἡ δις Κορνέντιν, πού μιλῶσα... πῶ ἀκατάληκτα ἀπὸ ὅλας τὶς ἄλλες, ἔγινε γογγύου ἐνδοξη κἀλλοσιτωτάτη...

Φαντάζεσθε λοιπόν τὴν γενικὴ συγκίνηση, ὅταν μιά μέρα ἔπεισε σάν πλάματα μετὰ στὸ πλῆθος τῶν φανατισμένων αὐτῶν ἡ εἰδησις ὅτι στὴν Βαλάνς-ἂν-Μοῖ εἶχε στοιχειώσει ἓνα σπίτι!... Αὐτὸ συνέβη τῶν Ἰουνίω τοῦ 1896. Τὸν Αὐγουστο τοῦ ἴδιου χρόνου, ποῖν καλὰ καλὰ κολλάσει ἡ πρώτη συγκίνηση, δεύτερη μπόλα! Καινοουργιο σπίτι στοιχειωμένο στὸ Ἄζεν. Ἄπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὰ φαινόμενα πληθαίνουν καταληκτικὰ... Κάθε τόσο ἐφτανε ἡ εἰδηση πὼς καὶ ἄλλο σπιτία στοιχειωμένο ἀνακαλύφθηκε σὲ κάποια ἐπαρχία. Καθὼς ἀποδείχτην ὁμοῦ τὰ τελευταία αὐτὰ φαινόμενα εἶταν ἐντελῶς ἀνάξια λόγου, ἀποτελέσματα μάλλον «αὐθυποβολῆς, διαφόρων τρομοκρατημένων ἀπ' τὶς ἀρχικῆς πληροφορίας. Καὶ ἐνῶ, ἡ συνεχῶς διαφευδόμενες αὐτῆς εἰδησις εἶχαν ἀρχίσει, νὰ φέρνουν κάποια ἡρεμία στὰ πνεύματα, νὰ πού, κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1897, τρίτη μπόλα ξέσπαιε καὶ ξαννάονε καλιε πλιγγὲς: Στὸ Ἰζερό εστοίχειωσε καὶ ἓνα ἄλλο σπιτία, τὸ ὁποῖο συμβαίαν πράγματα τρομερὰ καὶ φοβερὰ. Καὶ δὲν εἶταν ψέμμα αὐτοῦ. Εἰδικῆς ἐπιτροπῆς πού τὸ ἐπισκεφτήσαν ἐπίτηδες, πιστοποιήσαν τὴν γνησιότητα τῆς εἰδησεως.

Τὶ συνέβαινε τελοςπάντων ...

*Ἄς ἐξετάσομε τὰ φαινόμενα πού παρουσιάζονταν στὰ τρία αὐτὰ σπιτία, τὰ πραγματικὰ «στοιχειωμένα» καθὼς τὸ πιστοποιήσαν ἡ ἐπιστήμη.

Στὸ «στοιχειωμένο σπιτία» τῆς Βαλάνς-ἂν-Μοῖ, κατοικοῦσαν ὁ συνταξιούχος δημόσιος ὑπάλληλος, κ. Λεμιεζκ με τὴ γυναίκα του, τὰ δύο παιδιά του καὶ δύο ὑπηρετῶες.

Στὶς 10 Ἰουνίω τοῦ 1896, μιά ἀπὸ τὶς ὑπηρετῶες, ἐνῶ βρισκῶταν στὴν αὐλή, ἀκούων ἔξαφνα μιά φωνὴ «καταχθόνια» νὰ τὴ φωνάζη μετὰ μικρὸ τῆς ὄνοια. Τὴν ἴδια στιγμή, τὸ κεφάλι πού κορυφῶε στὰ χέλια τῆς, ἔσβουσε. Στὴν ἀρχὴ ὑπόθεσαν πὼς ἐπρόκειτο περὶ φάρσας. Ἐψάξαν παντοῦ δὲν βρήκαν δίους κανένα. Καὶ τότε, ἡ

φωνή ἀρχισε νὰ νύτηγῆ σὲ ὅλο τὸ σπιτία. Ἔβριζε καὶ ἀπειλοῦσε. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ τὸ ἐπόμενο βράδου, πού εἶχαν ἔσθει νὰ πιστοποιήσουν τὰ φαινόμενα ὁ δὲ μαργος, ὁ γατρος, ὁ ἀστρόνομος καὶ διάφοροὶ ἄλλοι ἐπισκέπτες.

— Τελοςπάντων ...

... καὶ ποσῆς: ῥοτήτε μιά μέρα ἡ κυρία Λεμιεζκ τὴν φωνὴ.

— Τὸν θάνατό σου μόνο! τῆς ἀπάντησεν αὐτῆ.

Μεταφῶρον τὴν κυρία Λεμιεζκ σ' ἓνα γειτονικὸ σπιτία. Ἡ «φωνὴ» ὁμοῦ τὴν ἀκολούθησε καὶ ἐκεῖ. Τὰ πῦρα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ κ. Λεμιεζκ ἔπασαν, τὰ ἔπιπλα ἀναποδογροῦζονταν ἴονα τους, διαρκῶς. Στὴν κάμαρα τῆς κ. Λεμιεζκ, πέφταν πέτρας καὶ δεκάρες.

Διάφοροι ἐιδικοὶ ἐπισκεφτήσαν τὸ «στοιχειωμένο σπιτία» τοῦ κ. Λεμιεζκ, γὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐξορκίσουν τὰ φαντάσματα. Μεταξὺ ἄλλων ἐπῆγε καὶ ὁ διάσημος μάγος Παρυ, ὁ ὁποῖος ὁ τὼς δὲν κατορθώσε καὶ αὐτὸς τίποτε.

Στὸ τέλος ἐν τούτοις τὰ πνεύματα νυρηθήσαν ἀπὸ ἓνα ἀββά. Τὸν ἀββὰ Σνεκελίν, πού κατανύονταν καὶ στὴ Μαγεία. Γιὰ νὰ τὸ ἐξορκίση, ὁ ἀββὰς Σνεκελίν, μεταχειρίσθηκε τὸν ἐξῆς τρόπο: Ἐδινε σπαθὴ καὶ ἐπροβολούσε πρὸς ὅλας τὶς διευθύνσεις ἀπ' ὅπου ἐρχόταν ἡ φωνή. Πραγματικὰ δὲ, μετὰ τὸ σύστημα τοῦ αὐτοῦ κατορθώσε νὰ δώσῃ τὸ πνεῦμα, καὶ ἀπὸ τότε ἡ οἰκογένεια Λεμιεζκ βόησε τὴν ἡσυχία τῆς.

Στὸ στοιχειωμένο σπιτία τοῦ Ἄζεν κατοικοῦσαν ὁ πατέρας καὶ ὁ γιός: Φ... Τὸ κληρονομικὸ πνεῦμα προσόταν τὴν ἐμφάνισή του ἀπὸ ἐνα δοκιμὸ τοῦ πρώτου πατῆματος, ὅπου ἔβαιαν δύο χοιριάκια, ἡ κόρη καὶ ἡ ὄρφανὴ ἀνεψία τοῦ κ. Φ... Στὴν ἀρχὴ, ἀκούων ἐφῶματα νυρη τάνο στὸ ἔξω τοῦ κουβεντιοῦ, κατόπιν δὲ δυνατός ζῶτος... Ἐψάξαν ὅλο τὸ σπιτία χωρίς οἷος νάνακαλύψουν τίποτε. Οἱ ζῶτοι ὅποσο ἐπανελήφθησαν ἐπὶ ἀστεῖς νύχτες. Καλέσαν τότε ἓνα «πνευματιστή», στόν ὁποῖον τὸ πνεῦμα ἐδηλώσε πὼς ἦταν ὁ πατέρας τῆς νεκρῆς ὄρφανῆς, καὶ πὼς δὲ ἐγούσε ἀπ' τὴν κόρη τὸν πατέρα ἐπὶ εἰσοσι μετὰ νὰ πρὸσπειρα γι' αὐτὸν ταχτικὰ. Ἐβεβαίωσεν ἀκόμα πὼς δὲν ἴθελε τὸ κἀνο κανενοῦ μελοῦς τῆς οἰκογενεας Φ... τὴν ὁποῖαν παρακαλοῦσε μόνον νὰ ἐκτινεονῆ καὶ μετὰ μὰς του. Οἱ ἐπὶ τούτοις τὸ πνεῦμα ἐτελεσθήσαν, καὶ ἀπὸ τότε ἡ οἰκογένεια Φ... ἡσυχάζε.

Στὸ στοιχειωμένο σπιτία τοῦ Ἰζερό κατοικοῦσε ὁ ἐργολάβος κ. Σαμπούσ με τὴ γυναίκα του καὶ τὴν κόρη του. Τὴν οἰκογένειαν αὐτὴ τὴν κατόπιον πάντοτε τὰ πνεύματα... Στὸ Ἰζερό ὁμοῦ τὰ πράγματα ἔλαβαν φοβερότερη μορφή. Ἀνάφορος ζῶτος ἀκούονταν καθημερινῶς, ταμπούλο, ἔπιπλα πού ἀναποδογροῦζονταν, σφύραν φῶτα, κλπ.

Ἐπιε σφοδρὰ πὼς ἐπεσκέψθησε τὸ σπιτία, ὁ δόκτωρ Κορνέγι, ἀνεζάλωσε πὼς τὰ φαινόμενα αὐτὰ ὄφειλλοντο στὴν μερὴ Ρενέ Σαμπούσ, πού εἶχε μιά ἐξαιρετικὴ ἰδιοσυγκρασία πνεύμου.

Ο δόκτωρ Κορνέγι ἐζήτησεν ἐπιστατιμένους τὴ μερὴ αὐτὴ τὴν εἶδος νὰ ἀναποδογροῦξῃ τρυπητὰ βύροος 45 κοιλίω! καὶ κατόπιν νὰ σπῶνετῆ πολλὰς φορῆς στόν ἄερα μετὰ τὴν καρδέλα τῆς. Χρησμέως δὲ καὶ ὁς θαμιάτιο μὲντιμου «γραφή» καὶ ἐπιζωνονοῦσε μετὰ διάφορα πνεύματα.

Φαίνεται ὅτι ἡ ἰδιότης αὐτῆ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τῆς προζαλοῦσε, ἀνεξήγητα, ὅλα τὰ φαινόμενα αὐτὰ.

*

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

- Ἐλεήστε, χοιστιανοί, δώστε καμιὰ δεκάρα τοῦ τριτοῦ!
- Μὰ ἐὼ βλέπετε καλὰ ἀπ' τὸ ἓνα μὰτι.
- Ἐ, τότε δώστε μου μόνο μιά πεντάρα!

- Ἐνας φίλος σου μοῦ εἶπε ὅτι ἔχει μεγάλη ἐλιθυμία νὰ σε μετασίσῃ.
- Τὸν ἀλλο! Πῆς μου πῶς εἶνε, νὰ τὸν καλέσω ἀμέσως εἰς μονομαχίαν.
- Εἶνε ὁ Ζυλό, πού ἔχει χίσει τὰ δυῶ του χέλια στὸν πόλεμο!